

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas X. Ab anno 390. ad annum 400.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

Constantinopolitanus nobilem fœminam
Diaconissam constupravit, quæ cum publi-
cam pœnitentiam ageret (incertum an cum
facultate Presbyteri Pœnitentiarii, aut sua
sponte) hoc crimen omnibus audientibus
evulgavit: quam ob causam depositus Pres-
byter à Nectario & pœnitentia publicè post
hac fieri vetita. Edictum insuper à Theodo-
sio, ne mulier fieret Diaconissa ante annum
vitæ sexagesimum, & quoniam peccatrix
illa Diaconum scortatorem ditasse fereba-
tur, cautum est ne viduæ quovis titulo ec-
clesiæ aut ministris ejus, aut pauperibus
dare possent, quæ tamen pars legis quoad
eleemosynas paulò post ab eodem Impera-
tore abolita est. Ex hoc tamen Nectarii fa-
cto qui dicunt planè abolitam esse in ec-
clesia pœnitentiam turpiter errant & me-
rito vapulant à viris eruditis.

DECAS X.

✽ *Ab anno 390. ad annum 400.* ✽

391. **C**aput S. Joannis Baptistæ inven-
tum in domo fœminæ Macedoni-
anæ, quæ Cyzici degebat. Fuit hoc primo
Chalcedone depositum, ranslatum postea
Constantinopolim in Basilicam sumptuo-
sam à Theodosio ejus honori ædificatam.

S. Al-

S. Augustinus anno ætatis suæ 37. populo petente a S. Valerio Hipponensi Episcopo Presbyter ordinatur, quantumvis diu reluctatus esset: moris enim tunc erat, ut viri virtute & moribus insignes etiam nolentes raperentur & adigerentur ad ordines suscipiendos. Disseminavit ex hoc tempore S. Augustinus Monasticæ vitæ institutum per Africam variis monasteriis ædificatis.

(392.) Valentinianus Junior ab Arbogaste comite Viennæ interficitur annos natus 26. quidam scribunt in cubiculo suo inventum esse strangulatum, unde nata fabula, eum sibi vitam laqueo ademisse, quæ calumnia est. Erat tunc Catechumenus & moturus in barbaros accersiverat Mediolano Ambrosium, ad baptismum ab eo suscipiendum, sed nece præventus, ab eo tanquam Catechumenus laudatus & Mediolani sepultus est.

Post Valentiniani cædem, adnitente magnis copiis Arbogaste, Imperium Occidentale per tyrannidem occupavit Eugenius, vir impius, & gentilitiæ superstitionis fautor qui mox aram Victoriæ Romæ excitari jussit, & propterea graviter ab Ambrosio, qui Florentiam discesserat, litteris increpitus est.

S. Augustinus fortiter disputat contra

Fortunatum Manichæorum Presbyterum eumque ita retundit, ut promitteret se in posterum salutis suæ melius consulturum, sed ex eo tempore Hippone disparuit.

✱(393.✱) Honorius à Theodosio patre suo in Hebdomo (locus is erat extra urbem Constantinopolitanam) Augustus renunciatus est: quo die magna eclipsis solis contigit, fortasse in signum quod Romanum Imperium sub hoc Principe magnis cladibus esset obscurandum.

Concilium Hippone celebratur pro restituenda disciplina ecclesiasticâ.

Ruffinus improbissimus homo optimos quosque ex Theodosii ministris infidiosè tollit & illudat præcipuorum virorum iacturâ Imperatori.

✱(394.)✱ Theodosius orationibus jejuniis, piisque operibus æquè, quàm armis & copiis bene præparatus adversus Eugenium & Arbogastum proficiscitur, pugnat, & vincit utrumque manifestâ Numinis ope, & sanctorum patrocínio, præcipuè S. Philippi, & S. Joannis Evangelistæ, quos in patronos hujus prælii elegerat, & à quibus ad illud redintegrandum monitus fuerat, cum victoria jam altero die in partes Eugenii, cum idolo fulminantis Jovis, ac Scythæ Herculis acie fortissimâ congregien-

tis, propendere videretur: tunc enim subito vento validissimo adversus hostem re-torta tela, eum magnâ strage vel occumbe-er vel fugere coëgerunt: captus inter mul-tos Eugenius, & ad Theodosium deductus tyrannidem suam capite luit: Arbogastes ipse sui licetor violentas sibimet manus in-tulit.

Hæc victoria ad Alpes Julianas obtenta eodem adhuc die Constantinopoli per Dæmones nunciata est, in templo S. Joan-nis Baptistæ, quod ejus honori Theodosius extruxerat, convitiantes quodd Joannes suo exercitui adversatus esset.

Pontius Paulinus Nobilis Burdegalensis civis, aliàs Consul cum conjuge sua There-sia sæculo renunciando abiit in Nolanum a-grum, totumque se in obsequium S. Felicis dedit, vitam monasticam Presbyter am-plexus.

S. Donatus Evoreæ in Epiro Episcopus necat draconem tantæ magnitudinis, ut eidem extincto extrahendo octo juga ad-hibenda fuerint: homines ille & jumenta prædabatur ingenti damno populorum. Donatus autem signo Crucis in aëre effi-giato, & sputo in os injecto interfecit.

✽(395.)✽ Moritur Theodosius com-mendatis S. Ambrosio liberis suis, Imperii

anno 16. vitæ 60. Vir fortitudine & rebus gestis magnus, sed pietate major.

Arcadius uxorem ducit Eudoxiam Liciniam virginem, Eutropio has nuptias conciliante in odium Ruffini qui filiam suam Arcadio destinaverat, cogitans factum eum generum suum posse facilius e medio tollere, quod jam tum meditabatur.

Erat Ruffinus natus in Aquitania humili genere, ad Consulatum & Prætorii Præfecturam & ferè ad tutelam Arcadii promotus, sed ille Imperatorem ac purpuram tollere decrevit, ad hoc præstandum Gothis & Hunnis usus, sed fraudem subodorante Eutropio, & instigante ad necem inferendam proditor, a Stilicone milite insigni interficitur; corpus ejus ad ludibrium discerpitur, & caput pilo præfigitur, manus ita paratur ut laxatis aut contractis nervis petere & recipere pecuniam videretur. Sic perijt omnibus rebus egens & abundans Ruffinus, cui post mortem etiam tumulus defuit.

Eutropius Eunuchus Præfectus cubiculo Arcadii, Stiliconi addictissimus statim Ruffini bona invasit: uxor tamen ejus & filia ac soror Sylvia ad ecclesiam confugi-
entes abire Hierosolymam permissæ sunt, ac tyrannus & non tyrannis sublata est.

S. Augustinus vivente adhuc Valerio, ne ab aliis ecclesiis raperetur, creatur Hipponensis Episcopus a Primate Numidiæ Megalio Calamensi & aliis Episcopis Catholicis, assentiente Primate Episcopo totius Africae Cathaginensi: cumque hæc ordinatio esset contra canones Nicæni Concilii, probata tamen est, quia per hanc datus est Ecclesiæ Augustinus.

✠(296,)✠ Mediolani cum missi à Stilicone milites Cresconium quendam multorum criminum reum ad templum per fugientem, obnitente S. Ambrosio vi extraxissent, accidit ut publicis in ludis spectante Honorio dimissi Leopardi priusquam suis muneribus fungerentur, in eosdem immunitatis ecclesiasticæ violatores, qui cum aliis spectatoribus assistebant, celeri gradu & assultu feroci irruentes miserè dilaniarent, quo permotus Stilico Ambrosio quamprimum pro violata immunitate ecclesiæ satisfecit.

Fritigillis Marcomannorum Regina auditâ famâ de S. Ambrosio, ejus institutione per epistolas factâ, ad Christum convertitur.

Prodigium memorabile terret Constantinopolitanos, terrâ scilicet deorsum tremente, & cælo desuper flagrante ita ut, videretur

deretur extremus urbis interitus imminere, quo metu perculsa civitas magna poenitentiae contestatione ad Deum conversa est. In quem finem etiam haec tam horrida portenta facta esse, Deus ipse devoto cuidam Episcopo revelavit, & ut haec narranti & populum ad conversionem adhortanti fides non deesset, ipso die, quo urbis interitum, nisi converterentur, futurum, divinam iussione praedicaverat, sub vespertinum crepusculum visa est ignea nubes ascendere & crescere, donec totam civitatem obtegeret, jam jam igneas pluvias emissura, cum horribili sulphureo faetore: quo spectaculo terrefacti omnes ad ecclesias confugiebant, & baptismum quisque extorquebat a quo poterat, non solum in ecclesiis, sed etiam per domos, per vicus & plateas. Verum postquam Deus fidem fecerat revelationi suae, cepit paulatim nubes diminui uti creverat, & desit tunc quidem terror impendentis mali; sed mox iterum monitus populus, quod proximo sabbatho urbs esset interitura, migrare constituit. Nemo itaque eo die remansit, sed populus universus cum Arcadio Imperatore reliquis sedibus omnibus apertis miserabili voce valefecit, & aliquot miliaribus progressa tanta illa hominum multitudo, uno loco

loco demum fundendis ad Deum orationibus congregata, magnum fumum vidit eminus ab urbe ascendentem, quo evanescente, missis prius qui statum urbis cominus explorarent, nuncium receperunt omnia salva esse, reversique sunt cum gaudio ad propria, Deo tunc virgam furoris sui ad preces Imperatoris & populi pœnitentis recondente.

Varia barbaræ gentes, Indi, Persæ, Gothi, Scythæ, Morini Neruici, Getæ, Daci, aliq̄ue virtute Crucis Christi fidem amplectuntur.

(397.) Rediêre Hierosolymâ Roman Ruffinus & Melania infecti erroribus Origenistarum, qui specie magnæ pietatis hæresi urbem infecerunt.

Consuetudo ter adorandi Crucem in die Parasceves Hierosolymâ tunc temporis Romam allata, & jubente Papâ Siricio per omnes ecclesias propagata.

Moriuntur hoc anno duo magni viri in Ecclesia Ambrosius & Nectarius, hic Constantinopoli, cui successor designatus est Chrysostomus; & ille Mediolani, anno vitæ suæ 74. vir vivus & mortuus miraculis clarus, & quod maximum fuit miraculorum, Imperatoribus ac tyrannis metendus & superior.

Concilium Carthaginense tertium celebratur, & varia statuuntur circa ecclesiasticam disciplinam.

(398.) Siricius Papa diem obit, & Anastasius Romanus, natus patre Maximo, viro in militaribus officiis constituto, ac postmodum facto Presbytero, Pontifex creatur.

Honorius edicto promulgat supplicium mortis omnibus iis qui vim Christianorum ecclesiis, vel domibus, vel cultui divino intulerint ad rabiem Donatistarum & Circumcellionum frenandam.

Honorius annum ætatis agens decimum quartum Mariam conjugem ducit, filiam Stiliconis Ducis ex Serena fratris Theodosii filia.

Masceziles copiis aggreditur fratrem suum Gildonem qui ab Honorio ad Arcadium defecerat & Romæ cladem minabatur. Victus autem Gildo & ad desperationem adactis Romanis laqueo sibi gulam fregit. Victor autem Masceziles Stiliconis iussu & fraude a militibus per pontem in flumen præcipitatus vorticibus absorbetur.

Chrysostomus Constantinopolitanus Antistes inauguratur, tam sollicitè expetitus a Principibus ad Episcopatum, quam malè postmodum ab eisdem acceptus fuit.

✽(399.)✽ Chrysoſtomus declamat
Constantinopoli contra ſpectacula Maju-
mæ. Erant ſpectacula illa turpiſſima in
quibus adulterorum fabulæ obſcænæ in
orchestra peragebantur, dicta Majuma à
Majo, quòd ſcilicet in menſe Majo cele-
brari ſolerent, quæ tametſi lege ſemel ſub-
lata fuerint, poſtea tamen iterum con-
ceſſa ab Arcadio, abſque tamen obſcænitare,
ſed non diu tenuit lex, quin ad vomitum
plebs intemperans redierit, ut turpiora e-
diderint poſt legis relaxationem, quam
ante primam ejus ſanctionem. Agebantur
hæc feſta tantis ſumptibus, ut Julianus id
ipſum Antiochenis objecerit, quòd in
Majumæ ferias pecuniam effunderent, &
a ſacrificiorum impenſis ſe prorfus con-
tinerent.

Honorius Judæos totum propè Impe-
rium, collectis ſuis, & uſurariis exactioni-
bus depaſcentes repreſſit, ſevere mandans
ut omnem pecuniam collectam per ſuos
Apoſtolos (ſic vocare ſolebant eos, quos
certis temporibus ad provincias, in qui-
bus Judæi habitabant, viſitandas & ordi-
nandas ablegare conſueverunt) in æra-
rium Imperatorium refunderent. Quæ
rapacitas nequiſſimi populi æquè primis
ſæculis diſperſionis ſuæ, imò etiam ante
Chri-

Christum æquè ac hodie magno dispendio populorum & provinciarum, in quibus versantur, ubique sentitur, ut videatur non indigna querela Rutilii optantis, nunquam *Judeos à Tito victos fuisse, quia victores suos ea gens victa tantopere premit.*

✽(400.)✽ Hoc anno contigit cædes Martyrum Anauniensium, qui juxta Tridentum in valle Anauniana dum rusticorum Ambaravalia (sic dicta ab *Ambiendo arva*, festa lustrationis segetum) impedire vellent, à rusticis gentilibus, cæsi & combusti sunt, fuerunt autem, Silinius Diaconus, Martyrius Lector, & Alexander Ostiarius. Occisorum corpora & nefandos homicidas prodidit nubes vallem contegens & vibrantibus fulminibus perterrefaciens reos, qui divinam vindictam sentientes fassi crimen ut erat & neci adjudicati. Parcitur tamen est ab Honorio, Episcopis intercedentibus, ut Martyrum sanguis tantum animis prodesset, & nihil corporibus noceret. Tota enim regio miraculis & signis permota ad Christum conversa est.

Vigilius quoque Episcopus Tridentinus dum idolum comminuere conatur à rusticis ejus cultoribus obrutus lapidibus, ex iis coronam texuit pretiosorem, quam ex margaritis. Cele-

Celebratur Concilium Toletanum, in eo Bigamia constituitur ex conjugio etiã ante baptismum, qua de re tunc dubitabatur.

Anastasius Papa litteris Encyclicis damnationem Origenis denunciatur, similiter damnatur Ruffinum evocatum ad se, & venire detrectantem.

FRAIDES HÆRETICÆ ORIGENISTARUM.

S Sanctus Chrysostomus ex Palestina adveniens multum occupatur Constantinopoli propter Origenistas, monachos qui formam pietatis astute simulantes, vaferrimè Catholicis illudere, conabantur. Negabant enim resurrectionem mortuorum, corporibus in resurrectione membra non tribuentes, sed docentes transformanda illa esse in lucidos aereos globos: quibus si Catholici opponebant scripturam, secundum quam etiam corpus Christi cum omnibus membris resurrexit, in cuius nos similitudinem resurrecturi sumus, astutâ tergiversatione dicebant, intelligenda illa esse eodem modo, quo Deo in scriptura membra attribuuntur: qui verò aliter sentirent, eos ut rudes homines irridebant, & PILOSITAS appellabant, ut qui non membra tantum, sed & pilos tribuerent corporibus in resurrectione.

Constantinopoli contigit magnum miraculum ad veritatem Eucharistiæ proban-

ban-

bandam: sectator quidam hæresis Macedonianæ Chrysoftomum audiens de fide differentem, conversus ad uxorem hæreticam adhortatus est, ut & ipsa fidem amplecteretur, aut a se recederet, mulier se id facturam promittens, composita cum famula fraude, acceptam tempore Coniunctionis ex more manu seu linteo Eucharistiam, velut absumptura procumbens, furtim a famula aliam accepit ritu Macedonianorum consecratam, quam ut primum dentibus admovit, sensit in lapidem induruisse. Unde timore consternata, ne quid gravius sibi eveniret, continuo ad S. Chrysoftomum accurrens se prodidit, & lapidem ostendit, cum manifestis vestigiis morsûs, & ad fidem verè conversa concors impofterum cum marito vixit. Lapis autem in tanti miraculi memoriam repositus est in thesauro ecclesiæ Constantinopolitanæ.

Gainas Dux Gothici exercitûs, Arianus Æmulus Eutropii Eunuchi præpotens, in Aula Arcadii, diu machinis dolosis animum Imperatoris versans ad suum arbitrium, & ad interneccionem non tantum Eutropii, sed multorum etiam insignium virorum, quos ipse sibi & suæ sæviendi libidini tradi postulavit, benignitate Arcadii

dii abusus, pœnas nunc tandem dedit, quando detectâ perduellione suâ, & non tantum Chrysostomo, verum etiam Angelis Custodibus pro Ecclesia Catholica & Arcadio excubantibus, & impietati ejus resistentibus, cedere coactus est, & fugiens per Hellespontum in Asiam à Travitta Gotho, qui cum classe suppetias Arcadio tulit, in Thraciam retrusus, ibidemque cæsus, & caput præfixum pilo Constanti-nopolim delatum est. Dignus non unâ sed tot cædibus mactari, quot viros insignes furori suo immolavit.

HÆRESIS AGAPITARUM.

Manavit hæc secta ab Hispana fœmina, cui nomen Agape, nec non ab Elpidio quodam ab illa dementato: Cæcitas Agapitarum sita in eo fuit, quod spiritualis consociationis prætextu simul absque matrimonio habitarent, & impudicè viverent, quæ valde infamis turpitudine fuit. Si enim, ut S. Augustinus loquitur, simulata innocentia non est innocentia, simulata æquitas non est æquitas, sed duplex iniquitas, quis non dixerit impudicitiam, virtutis & spiritualitatis larvâ obductam dupliciter malitiosam & nefandam esse.

HÆRESIS DISCALCEATORUM.

Perpetuò sibi nudis pedibus incedendum esse putabant, non corpus affligentes, ut rectè

monet

monet S. Augustinus, sed quodam sinistra interpretatione sibi applicarent illud, quod Deus mandavit Moysi. Solve Calceamentum de pedibus tuis. Exod. 3. c. v. 5.

HÆRESIS SELEUCIANORUM.

Procreati sunt à Seleuco & Herma sive Heremia,

1. Deum faciebant corporeum.
2. Agebant materiam elementarem, ex qua conditus est mundus, non esse à Deo, sed ipsi coeternam existere.
3. Fingebant animam non à Deo, sed ab Angelis ex igne & Spiritu conditam.
4. Ex hoc errore inferebant, non in aqua sed in igne hominem baptizandum esse.
5. Nolebant fateri Salvatorem in sua humanitate ad Patris dexteram sedere, sed illum esse spoliasset, eamque in sole collocasse docebant.
6. Non aliam agnoscebant resurrectionem futuram, quam filiorum quotidianam generationem.
7. Negabant paradisum visibilem, caelestem scilicet, in quo animæ beatæ unâ cum sanctissima humanitate filii Dei resident, suorum corporum resurrectionem expectantes. Fingebant autem pro paradiso vero alium quendam paradisum Platonicum & Chimericum.
8. Docebant hunc mundum esse Infernum, & alium præter hunc mundum in quo viatores peregrinantur infernum non esse.

HÆ.

HÆRESIS RHETORIANORUM.

Dicti à quodam fabulatore Rhetorio, contende-
bant omnes hæreticos rectâ viâ incedere,
& veritatem docere, Somnium hoc adeò ab-
sonum est, ut S. Augustinus videatur sibi per-
suadere non posse illud unquam hominibus tan-
quam credendum in mentem venisse.

HÆRESIS THEOPHRONII ET
AGNOITARUM.

Theophronius Agnoitarum progenitor præter
Eunomianâ hæresin hunc etiam errorem do-
cuit, Deum in sua scientia esse mutabilem, quo-
niam (inquiēbat ille) per præscientiam cogno-
vit id, quod non est; per scientiam id, quod est;
per memoriam ea, quæ fuerunt. Inductus ad
hunc errorem docendum locis quibusdam sacrae
scripturae, quæ se se mentis nostræ imbecillitati
accommodans utitur subinde formulis
loquendi nobis communibus.

SÆ.